

підкріплюють позицію особи, яка звертається з вимогами, впливають на результат вирішення справи. У разі правильного доцільного застосування вони стають засобом для задоволення поставлених вимог, адже за наявності належних аргументів суд матиме змогу спиратися на конкретні факти, обставини.

Список використаних джерел

1. Правове письмо. Навчальний посібник / В. А. Ватрас, Д. А. Монастирський, В. Г. Рогожа та ін. / За ред. Р. О. Стефанчука. К.: Алерта ; ЦУЛ, 2011. 148 с.

2. Юридичне документознавство : навчальний посібник / І. В. Царьова. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 172 с.

Кобець Аліна Віталіївна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ
*Науковий керівник: Усачова Катерина
Сергіївна*, доцент кафедри правничої
лінгвістики Національної академії
внутрішніх справ, кандидат філологічних
наук

ПРОБЛЕМА ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ СЕРЕД МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ

Питання популяризації української мови продовжує бути актуальним уже кілька століть, що зумовлено історичним минулим України. Не втрачає своєї актуальності це питання і для студентів – майбутніх фахівців, оскільки мова є базою для здобуття фаху у вищому навчальному закладі й основним засобом подальшої професійної діяльності.

Мовлення української молоді часто збідніле, перенасичене жаргонізмами, просторіччям, сленгізмами, словами іншомовного походження. Широкого вжитку набули запозичені слова, які мають український відповідник («прайс», «окей», «гуд», «експрем'єр», «ексчоловік», «ексдружина», «кава-брейк» тощо). Найчастіше молоді люди послуговуються спрощеною російською мовою або суржилом [2]. Подібні негативні риси є значною проблемою для майбутніх фахівців у галузі права, адже мова є важливим аспектом їхньої діяльності.

Мета цієї роботи полягає в розкритті проблеми популяризації української мови серед молоді, у тому числі студентів – майбутніх юристів, а також визначенні основних шляхів вирішення цієї проблеми.

Юридична діяльність на сьогодні неможлива без знання та розуміння як особливостей юридичної мови, так і володіння прийомками фахового спілкування.

Стилістичну основу юридичної мови складають три функціональних стилі: офіційно-діловий, науковий та публіцистичний.

Збіднілість української мови майбутніх юристів спричиняє найбільшу кількість помилок саме у використанні офіційно-ділового стилю, тому що лексика в документах має бути нейтральна, слова вживаються в прямому значенні, емоційно забарвлені слова відсутні. Даний стиль відзначається суворими вимогами до лексики й фразеології (широке використання професійної термінології, канцеляризмів, аббревіатур, відсутність діалектизмів, жаргонізмів, просторічних виразів, слів із суфіксами суб'єктивної оцінки тощо). Найчастіше вживаються дієслівні іменники (затвердження, вимога, дозвіл, використання, обговорення); безособові дієслова (розглянуто, призначено, підписано). Побудова речень відзначається лаконізмом, речення структурно чіткі [4]. Майбутній юрист має правильно добирати слова, особливо – терміни, дотримуватися їх точного визначення.

Варто зазначити, що стилістика безпосередньо пов'язана з риторикою.

Знання риторики, володіння красномовством розширює світогляд, формує методологічну культуру мислення і практичної дії юриста, розвиває почуття впевненості в собі, психологічну стійкість, властивості комунікативності, вміння зрозуміти співрозмовника, знайти з ним точки дотику, розкрити сутність описуваних процесів і явищ, точно їх інтерпретувати, доступно, ясно, чітко, емоційно пояснити слухачам.

Найбільш повно і всебічно роль риторики проявляється в судових засіданнях. Це обумовлено багатьма факторами і насамперед метою мовлення на суді представників будь-якої зі сторін, що беруть участь в судовому засіданні: державного обвинувачення, захисту, суддів, свідків, експертів.

Вивчення риторики дозволяє студентам і фахівцям розвивати у себе чистоту і точність стилю, формує правильне мислення, знання і використання української мови в контексті вивчення юридичних дисциплін і їх застосування на практиці, дає змогу майбутніми юристами позбавитися від нелогічного мислення та, як результат, мовлення. Розпливчасті вирази, зайві вставні речення, непотрібні синоніми становлять великий недолік. Заповнення в мові деяких порожніх місць непотрібними словами може приховати предмет мови або надати йому інший сенс, а це неприпустимо в професійній діяльності юриста. Риторика важлива в житті та діяльності юриста ще й тому, що вона формує і розвиває у нього простоту і витонченість мови, в якій міститься велика сила впливу на свідомість і поведінку слухачів. Красномовство передбачає вміння говорити легко і просто про складні предмети [2].

Популяризація мови – питання неоднозначне, воно потребує гнучкості у виборі методів та засобів дії. Нікого не можна змусити адміністративними методами користуватися українською мовою [1]. Молодь необхідно мотивувати, робити знання мови цікавим та практично необхідним. З цією метою доцільно проводити різні

тренінги, конкурси, брейн-ринги між студентами, щоб зацікавити їх у вивченні української мови.

Отже, проблема популяризації української мови серед молоді є суттєвою як в усній, так і в писемній формі. Підвищення рівня володіння мовою має стати пріоритетом для майбутніх юристів, тому що мова становить фундамент професіоналізму правників. Шляхом вирішення цієї проблеми може бути проведення різних наукових та творчих заходів, які можуть зацікавити молодь у вивченні української мови.

Список використаних джерел

1. Герашенко Оксана, Ніколаєва Алла, Падалиця Маргарита, Самолисова Оксана. Проблема популяризації української мови серед молоді. URL: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/669>.

2. Риторика в житті і діяльності юриста. URL: https://stud.com.ua/65419/ritorika/ritorika_zhitti_diyalnosti_yurista.

3. Українська мова (за професійним спрямуванням). Опорні конспекти. Офіційно-діловий стиль. URL: <https://subject.com.ua/reference/mova/professional/5.html>.

Кожан Юлія Анатоліївна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 1

Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: Клименченко Світлана

Дмитрівна, доцент кафедри правничої

лінгвістики Національної академії

внутрішніх справ, кандидат юридичних

наук, доцент

УКРАЇНСЬКА МОВА – МОВА СУДОЧИНСТВА

«Нації вмирають не від інфаркту. Спочатку їм відбирає мову. Ми повинні бути свідомі того, що мовна проблема для нас актуальна і на початку ХХІ століття, і якщо ми не схаменемося, то матимемо дуже невтішну перспективу», – ці слова геніальної поетеси-шістдесятниці глибоко впадають у душу та змушують серйозно замислитися над значенням нашої рідної мови для сучасного суспільства.

З покоління в покоління свідомі українці боролися за впровадження української мови як державної. Посилаючись на історію України, можна зазначити, що протягом багатьох століть українська мова зазнавала жорстоких утисків, в тому числі і в сферах державного життя. Існували суворі заборони друку літератури українською мовою, а про ведення нею діловодства можна було тільки мріяти

На сучасному етапі розвитку українського суспільства важливих обертів набирає тенденція українізації всієї діяльності державного апарату. Згідно із прийнятим 25 квітня 2019 року Законом України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» статус української мови як єдиної державної мови передбачає